

lagte skrivelse af 18. februar 1969 fra Den danske Købstadforening.*)

Svar (af 14. marts 1969):

Henvendelsen fra Den danske Købstadforening vedrører administrationen af lovforslagets bestemmelser om udstykning og bebyggelse m. v. i landzonen.

Købstadforeningen henstiller således,

1) at der i lovforslaget indføres en bestemmelse om, at byudviklingsudvalgets beføjelser kan overtages af kommunalbestyrelsen i tilfælde, hvor det pågældende byudviklingsområde ved kommunesammenlægningen er blevet til én kommune, og

2) at lovforslagets § 9 ændres, så at landzone i købstæder (uden for byudviklingsområder) administreres af vedkommende byråd i stedet for af amtsrådet, idet lovforslagets ordning på dette punkt forekommer uforenelig med byrådenes kompetence som bygningsmyndighed inden for kommunens område.

Da Købstadforeningen ikke har taget stilling til administrationen af byplan- og byudviklingslovgivningen på længere sigt og er enig i, at dette spørgsmål er et led i en mere gennemgribende reform af planlægningslovgivningen, der først er mulig efter gennemførelsen af den nye kommunestruktur, henstiller foreningen dernæst,

3) hvorvidt der i lovforslaget bør indføres en bestemmelse om, at loven skal optages til revision i folketingssamlingen 1969-70.

Afgrænsningen af og den indbyrdes sammenhæng mellem byområder (og sommerhusområder) er et væsentligt led i egns- eller regionplanlægningen og anden oversigtlig planlægning, og med den stigende byvækst og udviklingen af transportmulighederne forekommer det mere og mere påkrævet, at byudviklingen både tilrettelægges og påses overholdt af organer med et større geografisk virkeområde end en primærkommune. Dette gælder også, selv om antallet af primærkommuner måtte gå ned til ca. 300.

Som også anført af Købstadforeningen må det ved den kommende generelle reform af planlægningslovgivningen bestemmes, hvorledes kompetencerne skal fordeles på

det primærkommunale og amtskommunale niveau, og i hvilken udstrækning centraladministrationen skal tillægges beføjelser.

Opmærksomheden henledes herved på § 17 i forslag til lov om frigørelsesafgift, hvorefter frigørelses- og salgsafgifterne i henhold til dette lovforslag tilfalder vedkommende amtskommune (og ikke primærkommunen) til hensættelse i en fond, hvis midler kan udlånes til bygge- og bygningsforanstaltninger.

Med disse bemærkninger skal knyttes følgende kommentarer til Købstadforeningens 3 ændringsforslag:

Ad 1) Indtil den nævnte generelle reform af planlægningslovgivningen kan foretages, og indtil kommunalreformen er endeligt gennemført, synes „byudviklingsmyndigheden“ at burde lægges til enten amtsrådet eller et byudviklingsudvalg. Det må forekomme betænkeligt at indføre særordninger for allerede dannede storkommuner. Hvis et byudviklingsområde i kraft af kommunesammenlægning kommer til at omfatte kun én kommune, og hvis det findes hensigtsmæssigt at ophæve byudviklingsudvalget, bør administrationen af byudviklingsplanens yderzone (landzonen) derfor overgå til vedkommende amtsråd. En ophævelse af byudviklingsudvalget vil kunne ske administrativt og kræver ikke særlig lovhjælp.

Ad 2) Såfremt forslaget til by- og landzonelov vedtages i denne folketingssamling, vil loven træde i kraft nogen tid før ikrafttrædelsen af loven af 31. maj 1968 om kommunernes styrelse. På sidstnævnte tidspunkt vil sondringen mellem købstadkommuner og sognekommuner ophøre, og amtskommunen vil geografisk omfatte også de hidtidige købstadkommuner. Det forekommer ikke rimeligt i den korte tid inden styrelseslovens ikrafttræden at uddrage amtsrådenes administration af lovforslagets §§ 6-8 i landzone beliggende inden for de nuværende købstadkommuner.

Det kan ikke tiltrædes, at den foreslåede byreguleringskompetence for amtsrådene skulle være uforenelig med byrådenes kompetence som bygningsmyndighed. Forholdet er i så henseende ikke anderledes end over for de mange sognekommuner, hvor sogne-

*) Ikke optrykt.